Kutsal Kitapların Kaynakları Güçsüzlük-Bilgisizlik, Turan Dursun

Turan Dursun kutsal kitapların kaynakları üzerine bir seri olacak, haftada 1 olmak üzere bu seri sırasıyla dinlerin insanlar üzerinde kurduğu korku, İlk Tek Tanrının kökeni ; Güneş ve Ay kültü ; Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlığın bu dinlerin esinlendiği Sabiilik dinin ibadet ve kuralları şeklinde gidicektir. Şimdiden Herkese iyi okumalar.

Kutsal korudaki ortam: Güçsüzlük-Bilgisizlik:

Gezegenimizdeki yaşam koşullarını bilmeyenimiz var mı ?

İnsanoğlu, kolay bir yaşam ortamı bulamamıştır dünyamızda. Hep sertlikler ve tersliklerle karşılaşmıştır. Aç kalmış; acı çekmiştir. Yaralanmış; acı çekmiştir. Dayanılmaz hastalıklara yakalanmış; acı çekmiştir. Haksızlığa uğramış, hırpalanmış, ezilmiş; acı çekmiştir.

İşte bu da “inanç”lara, dokunulmaz ve “giz”leri bilinmez “kutsal koru”lar; bu korularda yeşeren “ahlak”lar oluşturup geliştirmiş. Birbirinden kopya “din”ler üretmiş; birbirinin benzeri “aracı”lar, “Peygamber”ler “Tanrı gölgeleri” türetmiş.

Yaşam böyle sürüp gelmiş.

Özeti şu: “Din”ler her türüyle; sonradan yaratılmıştır. “İnsan”lar, ama güçlüler eliyle. Güçsüzlükten, bilgisizlikten ortam bularak…

İncelemeleriyle ilgi çeken bir yazarımız: “Arkeolojik araştırmalar, dinsel tasarımların, ancak elli bin yıldan beri var olduklarını kanıtlamıştır. Demek ki, insan, yirmi milyon yıl, din düşüncesinden uzak yaşamıştır dedikten sonra, şöyle sürdürür: “insan tasarımlar, insan doğa karşısında duyduğu güçsüzlük duygusundan doğmuştur. Dinler, bu temel nedeni her zaman taşımışlar, zamanla daha da derinlemesine gerçekleştirmişlerdir”

Güçsüzlükte neler var?

Dinlerin yaratılmasında ve yaşatılmasında temel olan korku var, umut var.

"KUTSAL KORU"DAKİ ORTAM: GÜÇSÜZLÜK-BİLGİSİZLİK

Gezegenimizdeki yaşam koşullarını bilmeyenimiz var mı?

İnsanoğlu, kolay bir yaşam ortamı bulamamıştır dünyamızda. Hep ***sertlikler ve terslikler***'le karşılaşmıştır. Aç kalmış; acı çekmiştir. Yaralanmış; acı çekmiştir. Dayanılmaz hastalıklara yakalanmış; acı çekmiştir. Haksızlığa uğramış, hırpalanmış, ezilmiş; acı çekmiştir.

"Hep boyun eğip kalmış" da değil elbette. Savaşmış da. Doğanın acımasız koşullarıyla savaşmış, düşmanlarıyla savaşmış, türlü canavarlarla savaşmış, tepesindeki güçlülerle, "efendi"lerle, "ezen"lerle savaşmış. Ne var ki, her zaman başaramamış. "Güçsüz" kaldığı zamanlar da olmuş. "Çaresiz" bile kalmış kimi kez. Öylesine ki, çırpınmış ama "çözüm" bulamamış. Ne *gücü* yetmiş çözmeye; ne de *bilgisi*...

İşte bu da "inanç"lar doğurmuş. "Tanrı", "aracı" yaratmış. "Tanrı"lara ve "aracı"lara, ***dokunulmaz*** ve ***"giz"***leri ***bilinmez "kutsal koru"***lar; bu korularda yeşeren ***"ahlak"***lar oluşturup geliştirmiş. Birbirinden kopya ***"din"***ler üretmiş; birbirinin benzeri "aracı"lar, "Peygamber"ler, "Tanrı gölgeleri" türetmiş.

Yaşam böyle sürüp gelmiş.

Özeti şu: "Din"ler, her türüyle; sonradan yaratılmışlardır. "İnsan"lar, ama "güçlü"ler eliyle. "Güçsüzlük"ten, "bilgisizlik"ten ***ortam*** bularak...

İncelemeleriyle ilgi çeken bir yazarımız: "Arkeolojik araştırmalar, dinsel tasarımların, ancak ***elli bin*** yıldan beri var olduklarını tanıtlamıştır. Demek ki, insan, yirmi milyon yıl, din düşüncesinden uzak yaşamıştır"[1] dedikten sonra, şöyle sürdürür: "İlk tasarımlar, insanın ***doğa karşısında*** duyduğu ***güçsüzlük*** duygusundan doğmuştur. Dinler, bu ***temel nedeni*** her zaman taşımışlar, zamanla daha da derinleşmesini gerçekleştirmişlerdir."

"Güçsüzlük"te neler var?

"Din"lerin "yaratılması"nda ve "yaşatılması"nda ***temel*** olan ***"korku"*** var, ***"umut"*** var: